

Atklāta vēstule Latvijas

Republikas Ģenerālprokuroram Ē.Kalnmeiera kungam

no Agra Jaunkļaviņa,

dzīv. Engures novada

Smārdes pagasta „Paudzēs”.

A.god. ģenerālprokurora kungs! Atvainojos, ka esmu izvēlējis saziņai ar Jums tieši šādu veidu, jo vairākkārt rakstot Jums personīgi adresētas vēstules, Jūsu vietā man ir atbildējis virsprokurors Andrejeva kungs, kurš savās atbildēs vienmēr norāda, ka man pastāv tiesības savu neapmierinātību ar viņa sniegto atbildi pārsūdzēt Jums, bet motivētas atbildes pēc būtības no Jums es neesmu saņēmis, kā to man garantē Satversmes 104.pants.

Tauta Jums ir devusi augstu amata varu, tiesības un pienākumus.

LR Augstākās Tiesas sastāvs tiesnešu A.Nusbergas, A.Brantas un I.Radzevičas 2015.gada 2.jūnijā pieņēma lēmumu, ar kuru par galīgu un neapstrīdamu atzīts Zemgales apgabaltiesas 2015.gada 20.janvāra spriedums, tiesas sēdē piedaloties tiesas sēdes priekšsēdētājam R.Rinčam, tiesnesēm I.Preisai un A.Misiunai, prokuroram U.Grausam un advokātei I.Skaistkalnei. Spriedumā apgabaltiesas kolēģija atzīst, ka ar tiesas procesā uzrādītajiem pierādījumiem to kopumā un pilnībā ir pierādīts rajona padomes izpilddirektora A.Jaunkļaviņa vainīgums izvirzītajā apsūdzībā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, ka es, būdams amatpersona, izdarīju tīšas darbības, ļaunprātīgi izmantojot dienesta stāvokli, un šīs darbības izraisījušas smagas sekas, par ko paredzēta atbildība Krimināllikuma 318.panta otrajā daļā. Agrim Jaunkļaviņam inkriminētajā noziegumā (rajona padomes darbinieku atlaišanas pabalstu izmaksāšanā pie rajona padomes reorganizācijas) izdarītās darbības apdraud svarīgākās un nozīmīgākās valsts un sabiedrības intereses, par ko attiecīgi paredzēts bargākais atbildības veids, proti, kriminālatbildība, tāpēc nav pamata vērtēt A.Jaunkļaviņa atbildību no administratīvā, civiltiesiskā vai disciplinārā viedokļa. Krimināllietā savākie pierādījumi iegūti ievērojot Krimināllikuma prasības, tie izslēdzot saprātīgas šaubas par A.Jaunkļaviņa vainīgumu viņam izvirzītajā apsūdzībā. Pierādījumi, ar kuriem apstiprinās A.Jaunkļaviņa vainīgums viņam izvirzītajā apsūdzībā, esot ticami, pieļaujami un attiecināmi, tāpēc apsūdzētā A.Jaunkļaviņa sniegto pierādījumu subjektīvais vērtējums, uzskatot, ka pierādījumi neapstiprina noziedzīga nodarījuma sastāvu viņa darbībās, nevarot būt par pamatu tam, lai taisītu A.Jaunkļaviņam attaisnojošu spriedumu, tādēļ, saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, apsūdzētais izdarījis smagu noziegumu. Apsūdzētā atbildību mīkstinošus un atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē un tāpēc nospriež atzīt A.Jaunkļaviņu par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, sodot ar naudas sodu septiņu minimālo mēnešalgu apmērā (1992.02 eiro), piedzenot par labu Tukuma novada domei kaitējuma kompensāciju 31084.99 eiro apmērā un atstājot uzlikto arestu viņa nekustamajam īpašumam un automašīnai. Augstākā Tiesa šo spriedumu atstāja spēkā, paziņojot, ka tās lēmums ir galīgs un nepārsūdzams.

A.godātais ģenerālprokurora kungs! Atbilstoši Kriminālprocesa 62.nodaļas 655.pantam „Pamats kriminālprocesa atjaunošanai sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem” 1. un 3. punktiem,kuri man dod tiesības iesniegt Jums pieteikumu, bet Jums dod tiesības atjaunot kriminālprocesa izmeklēšanas atjaunošanu, bet 657.panta 5.punkts nosaka, ja prokurors atsakās atjaunot kriminālprocesu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem, viņš par to pieņem motivētu lēmumu un paziņo to pieteicējam, nosūtot viņam šī motivētā lēmuma kopiju un izskaidrojot tiesības šo lēmumu pārsūdzēt. Šādu motivētu lēmumu mana pieteikuma tālākvirzīšanas noraidīšanai no Jums es neesmu saņēmis.

Lai realizētu Saeimā pieņemtā „Grozījumi likumā” 11.panta nosacījumus, Saeimā arī ir pieņemts likums „Par pašvaldībām”, kurā noteiktas pašvaldības amatpersonu kompetences, rīcība, tiesības un pienākumi rīcībai šādā gadījumā (likuma 21., 33., 41., 42., 49.,69.,77.panti). Esmu rīkojies atbilstoši likumu pantiem, arī MK noteikumiem Nr.713 „Rajona pašvaldības reorganizācijas kārtība”nosacījumiem, atbilstoši deputātu lēmumiem un norādījumiem. Ne izmeklēšanas gaitā, ne tiesas procesā notiesājošā spriedumā šo likumu panti nav ņemti vērā, tie ir ignorēti. Likums „Par pašvaldībām” rajona padomes deputātu apstiprinātus lēmumus (arī par darbinieku atlaišanas pabalstiem) atļauj grozīt un atcelt tikai pašiem deputātiem un Satversmes tiesai (likuma „Par pašvaldībām”49.pants). Šī likuma pantu un deputātu lēmumu nepildīšana būtu mana prettiesiska rīcība.

Apgabaltiesas spriedumā tiesa nav izvērtējusi un ņēmusi vērā:

- vai deputātu rīcība – gan rajona padomes, gan Tukuma novada domes, negrozot atlaišanas pabalstu apmērus, ar savu lēmumu ir bijusi likumīga vai nelikumīga,un kādu iemeslu dēļ šie pabalsti nav grozīti;
- ja deputātu rīcība ir nelikumīga,tad likuma „Par pašvaldībām”42.pants nosaka,ka nelikumīgu deputātu lēmumu radītie zaudējumi jāsedz no pašvaldības budžeta;
- apsūdzības rakstā nav nevienas norādes, uz kādu valsts likuma pantu vai normatīvo aktu, kurš noteiktu, ka budžetā iemaksātie nodokļi ir klasificējami kā izdarīts noziegums pret valsti un sabiedrību pēc Krimināllikuma 318.panta 2.daļas. Arī tiesas spriedumā atsaucies uz kādu normatīvo aktu par šādu prettiesisku rīcību nav;
- tiesas procesā nav izvērtēta visu amatpersonu darbība, kuri ir saistīti ar rīkojumu par darbinieku atlaišanas pabalstu izmaksāšanai uzlikto pienākumu pildīšanu vai nepildīšanu un viņu rīcību;
- Tukuma novada domes juristes dienesta ziņojumā domes priekšsēdētājam J.Šulcam dotā norādījuma par koplīguma nosacījumu neatbilstību pieņemtā likuma 11.panta nepildīšanu, neizdarot to grozīšanu, iemesli un ar to saistītās sekas;
- netika ņemts vērā rajona padomes izpilddirektora Agra Jaunkļaviņa iesniegums domes priekšsēdētājam novembra mēneša domes sēdē izskatīt jautājumu par rajona padomes

darbinieku, tai skaitā, izpilddirektora Agra Jaunkļaviņa darba tiesisko attiecību izbeigšanas nosacījumiem, atbilstoši radušamies situācijai un pieņemtajiem likumiem un lēmumiem (likums „Par pašvaldībām” 33.pants);

- šis iesniegums tika noraidīts un tiesa bez ievēribas atstāja domes priekšsēdētāja J.Šulca parakstīto un domes juristes L.Bičušas saskaņoto norādījumu izpilddirektoram uz šo iesniegumu, ka rajona padomes darbības laikā jāatbrīvo visi tie darbinieki, kurus nepārņems darbā Tukuma novada dome, jo dome nespēs izmaksāt Tukuma rajona darbiniekiem koplīgumā noteiktos atļaušanas pabalstus finansiālo līdzekļu trūkuma dēļ.

Papildus vēlos norādīt, ka ne apsūdzības rakstā, ne notiesājošā spriedumā norādītais, ka izpilddirektors nav pildījis Finanšu ministrijas 2009.gada 13.oktobra informāciju „Par atļaušanas pabalstiem” ir nepatiesība, jo ministrijas uzdoto uzdevumu izpildes adresāts tieši un nepārprotami ir norādīta Tukumas novada dome, nevis Tukuma rajona padomes izpilddirektors. Atsauces apsūdzībā un tiesas spriedumā minēto likumu tīšā pārkāpšanā no izpilddirektora puses, tādu likumu kā 1994.gada 19.maija likuma 19.panta 2.daļas 6.punkta, 1995.gada 10.jūlija likuma „Par valsts un pašvaldības finanšu līdzekļu un mantas izšķērdēšanas novēršanu” 3.panta 1.daļas 1.punkta, kā arī 1994.gada 24.marta likuma „Par budžeta un finanšu vadību” 46.panta 1.daļu ir apsūdzības puses improvizācija, jo savus lēmumus, atbilstoši šiem likumiem un to pantiem, pieņem tikai deputāti pēc saviem uzskatiem un, atbilstoši likumam, tie tiek uzdoti izpildīt izpilddirektoram, kuram nav tiesību nepildīt tos, ja arī citu institūciju amatpersonas šos lēmumus uzskata par nelietderīgiem.

Vēlos arī atzīmēt faktu, ka apgabaltiesas 2009.gada 20.janvāra sēdē tiesa noraidīja lūgumu pieaicināt par liecinieku zvērinātā revidenta firmas „Kapitāls” pārstāvi, kura veica auditu rajona padomes finansiālajā un saimnieciskajā darbībā 2009.gadā tieši pēc Tukuma novada domes noslēgtā līguma, un nekonstatēja pārkāpumus izpilddirektora darbībā, kā arī tiesa atteica konfrontāciju starp domes priekšsēdētāju J.Šulcu un rajona padomes izpilddirektoru Agri Jaunkļaviņu. Tiesa nav ņēmusi arī vērā rajona padomes reorganizācijas komisijas lēmumu neesamību par pārkāpumiem reorganizācijas plāna izpildes gaitā.

Būtiski, ka tiesa nav ņēmusi vērā, ka Tukuma novada budžets nav saistīts ar Tukuma rajona padomes budžetu, un tādēļ nekādi zaudējumi, ne teorētiski, ne praktiski, nevar šajā gadījumā tikt nodarīti Tukuma novada domei, un tāpēc tiesas sprieduma ir kļuvusi cietusī persona. Iemaksātie nodokļi valsts budžetā un darbiniekiem izmaksātie pabalsti ir tikai Tukuma novada domes budžetā neiegūtā daļa no rajona padomes budžeta gada atlikuma pēc rajona padomes reorganizācijas 2009.gada 30.decembrī. To pierāda arī krimināllietas materiāli, jo zaudējumus Tukuma novada dome savā bilancē sāk uzrādīt tikai pēc pirmās instances tiesas sprieduma 2013.gadā.

Tā kā tiesa notiesājošā spriedumā uzskata, ka apsūdzētā Agra Jaunkļaviņa attieksme pret apsūdzību, noliedzot savu vainīgumu izvirzītajā apsūdzībā, ir viņa izraudzītā aizstāvības taktika, kādu viņš realizē ar mērķi mazināt savu vainas pakāpi un cenšas attaisnot savu rīcību, un

apelācijas tiesa nekonstatē tādu apstākļu, kas liktu apšaubīt liecinieka J.Šulca rīcības ticamību, jo liecinieka J.Šulca liecībās norādītās ziņas apstiprina arī citi spriedumā analizētie pierādījumi, LR Satversmes 104.pants man dod garantiju, uzskatot, ka augstāk minētie mani argumenti ir pietiekoši pamatoti un pārliecinoši, lai ierosinātās krimināllietas izmeklēšana tiktu atjaunota, un lūgt šajā sakarībā Jūs atcelt tiesas spriedumu par manu vainīgumu, atcelt man uzlikto naudas sodu par manu ļaunprātīgo rīcību, atcelt naudas piedziņu no manis par labu Tukuma novada domei un mana īpašuma un automašīnas aresta noņemšanu.

Bet neatrisināts paliek viens jautājums, un to es arī atļaušos uzdot Jums kā ģenerālprokuroram. Kādā veidā var tikt kompensēts dažādu rangu valsts amatpersonu, tai skaitā, arī tiesībsargājošo institūciju apzināti sniegtā nepatiesā informācija, liecības, iesniegumi lietas izmeklēšanas gaitā un tiesas procesā, kā rezultātā ierosināta krimināllietā un Latvijas valsts vārdā cilvēks tiek notiesāts kā kriminālnoziedznieks, radot apkaunojumu un pazemojumu man un manai ģimenei, goda un cieņas aizskārumu, kā to man garantē Satversmes 95.pants?

Manā situācijā jautājums ir „hamletisks”.Vai deputātu apstiprinātie un nemainītie saistošie noteikumi par darbinieku atlaišanas pabalstiem pēc likuma „Par grozījumiem pašvaldības likumā” 11. un 9.panta pieņemšanas ir likumīgi vai nelikumīgi. Gan vienā, gan otrā gadījumā pēc Saeimā pieņemtiem likumiem rajona padomes izpilddirektors nav rīkojies prettiesiski, to apstiprina arī 2013.gada 5.septembrī Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas attaisnojošais spriedums, neatzīstot mani par vainīgu.

A.god. ģenerālprokurora kungs, gribētos jau ticēt Jūsu vārdiem, ka mēs dzīvojam tiesiskā valstī un prioritāte Jums darbā un dzīvē ir likums un sabiedrība. Vai mūsu valstī darbojas „Viens likums viena taisnība visiem” vai tieši pretēji „Nosauciet cilvēku, pantu mēs piemērosim”.

Vai likuma „Par pašvaldībām” pantu pildīšana, nodokļu iemaksāšana valsts budžetā ir ļaunprātīga rīcība, dienesta stāvokļa izmantošana, amata pienākumu nepildīšana? Uz šo jautājumu mūsu valstī joprojām man nav atbildējuši pēc būtības un konkrēti neviena augsti stāvošas institūcijas amatpersona, aizbildinoties, ka tāds ir tiesas lēmums. Diemžēl, arī Jūs, ģenerālprokurora kungs. Personīgi man nav sveši un nesaprotami tādi vārdi kā sirdsapziņa un godaprāts, tādēļ atkārtoti lūdzu Jūs personīgi dot man motivētu lēmumu par šīs krimināllietas atjaunošanas noraidīšanu.

A.Jaunkļaviņš

17.08.2015.